

№ 11
(89)

Борімося за справедливість! Викриваймо зло - переможемо! 1-15

ВІСНИК

ЧЕРВНЯ
2007 р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Видається за фінансової підтримки Міжнародного фонду "Відродження", Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

НАКОНКУРС

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Міському голові м. Нетішин Олександр Смишляєву
Президенту ДП „НАЕК „Енергоатом” Андрію Деркачу
Голові правління ВАТ „Хмельницькобленерго” Олександр Шпаку

Наші проблеми старі як світ. І підносимо ми їх уже добрий десяток років, але, як каже народна мудрість, окрім обіцянок, віз і досі там. А що почато, так і не доведено до кінця. Мова йде про стару частину міста — села Нетішин і Солов'є. Коли новозбудованому населеному пункту треба було отримати статус міста, ці села приєднали адміністративно до нього, щоб була більша кількість жителів. Але для селян мало що змінилось. Хіба дещо поліпшився стан доріг. Натомість умови життя жителів старої частини міста навіть погіршився. У колодязях значно понизився рівень води, яка є ще й неякісною. Недостатня подача електроструму через зношену лінію електропередач, які обслуговує Славутська РЕМ. При цьому, на відміну від справжніх жителів міста, хоч і нас так саме звуть, ми платимо за електроенергію значно більшу суму. Пасує нам цей статус „місто” як корові сідло. Відсутнє освітлення вулиць, не вивозиться сміття, не працюють радіоточки, недостатня телефонізація. Ми й далі палимо дровами і вугіллям. Немає водогону, а про гарячу воду — й мови. Одне слово, з часу приєднання, не було серйозно передбачено жодними документами розвитку цієї частини міста, а тим паче — не оплачено.

Правда, перед виборами усі обіцяють нам допомогти, аби тільки за них голосували. У свій час колишній міський голова Іван Гладуняк тягнув в село водогін, та духу вистачило до своєї дачі, кажуть, дотягти, після колишній міський голова Микола Панасюк обіцяв провести газ. Нібито уже й газопровід Миньківці - Нетішин збиралися будувати, на спорудження якого виділялось 8,5 млн. грн., передбачених на розвиток тридцятикілометрової зони. Було, за його словами (інтерв'ю газеті „Подільські Вісті”, грудень 2005р.), виготовлено проектно-кошторисну документацию, виділено частину коштів і будівництво розпочалося. Але так той газ до Нетішина й не дійшов. Кажуть, економічно вигідніше буде опалювати наші будинки електроенергією. Але виникає інша проблема — провести реконструкцію ліній електропередач. Уже кілька років „Хмельницькобленерго” обіцяє це зробити. Так, Національний комітет з регулювання енергоринку (НКРЕ) поставив завдання перед ним реконструювати лінію електропередач і завершити ці роботи ще до парламентських виборів 2006 року. Про це йшлося на зборах жителів вул. Лісової 13 листопада 2005 року, організованих „Громадською радою з розвитку м. Нетішина”. Озвучив інформацію голова цієї громадської організації Вадим Влашок. У зборах взяли участь деякі керівники ХАЕС та тодішній перший заступник міського голови Микола Поліщук, була й преса. На це треба було затратити 17 млн. грн. Проект передбачав встановлення додаткових підсилювальних трансформаторів і створення єдиної по Нетішині електромережі, щоб подати у кожен двір необхідну кількість струму для освітлення, приготування їжі, опалення, освітлення вулиць тощо. Обіцяли й керівники „Хмельницькобленерго” зайнятися цим питанням і власти

10 млн. грн., коли хотіли забрати собі лінії електропередач міста. Вони свого уже майже добились, ось про нас забули. У напівзруйнованих дерев'яних стовпах живуть горобці.

Щось трохи зрушилось з місця з водогоном. Як свідчить протокол домовленостей щодо фінансування робіт з газифікації, водопостачання об'єктів „старої частини м. Нетішина”, затверджений у 2005 році заступником міністра палива та енергетики України М.О. Штейнбергом та погоджений Президентом ДП НАЕК „Енергоатом” Ю.О. Недашковським. Він голосить, що „у 2006 році ВП „ХАЕС” і ДП НАЕК „Енергоатом” включає у внутрішню будівельний титульний список об'єктів будівництва газопроводу та водопроводу у сумі 8750 тис. грн., а міська влада бере дольову участь у компенсації затрат на будівництво”. На оплату виконаних проектних робіт у серпні — вересні 2005 року ВП „ХАЕС” мала перерахувати ДП НАЕК „Енергоатом” 217, 25 тис. грн.. Наразі провели на територію СФГ „Нове життя” два трубопроводи і все. На будівництво водонапірної башти, кажуть, нема грошей.

Обіцяв розвивати стару частину міста і міський голова Олександр Смишляєв. Та тепер він з нами зустрічатися не хоче. Хотіли ми зустрітися й з депутатами міськради, особливо з тими, що входять до виборчого блоку „БЮТ”, які в своїй передвиборчій програмі записали: „Використання отриманих коштів на вирішення, в першу чергу, проблемних питань садибної частини міста (сприяння реконструкції ЛЕП, створення трубопроводного водогону, відновлення радіомережі, розвиток телефонізації, покращення стану доріг тощо)”. Але нас на сесію не запросили, хоча знали, що ми маємо такий намір. Ми не прошені, а та ще двоє пенсіонерів М.М. Савчук та Н.В. Парай заявили своє бажання напастися на сесію просидіти з 12.30 до 15.30 під дверима на дивані — та дверей нам не відкрили. „Ваші питання не розглядаються”, — дали нам зрозуміти.

Підсумовуючи вищесказане, хотілося б почути від нашої міської влади, коли ж вона виконає свої обіцянки? А то поряд стоїть той монстр — ХАЕС та місто, (побудоване на нашій селянській землі), горять вогнями, а ми й далі у темноті, без води і таке інше, залишаємось пасинками на своїй землі. Чому мовчать керівництво „Хмельницькобленерго”, ДП НАЕК „Енергоатом” та інші державні структури, які мають вирішувати проблеми наших громадян.

З повагою Степан Носков, пенсіонер

Від редакції. Якщо подивитися на проблему селян, яких змусили бути міщанами і не надають належних послуг, як на споживачів послуг, то у них є права, а тому така структура як прокуратура, на нашу думку, повинна їх захищати. Є в місті і громадські організації, які називають себе такими, що захищають інтереси споживачів, але це вже добровільна справа. Можливо вони таких споживачів не захищають.

Отже, чекаємо відповіді й прокурора.

«Ці публікації здійснюються у межах проекту «Право просвіта громадян щодо відновлення їхніх прав, порушених правоохоронними органами», що виконується Громадською організацією „З'єднання борців „За справедливість”, та проекту «Розвиток громадянського суспільства в Україні», який здійснюється Координатором проектів ОБСЕ в Україні та ІСАР «Єднання» за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Данії. Погляди авторів викладені в даній публікації не обов'язково відображають погляди Координатора проектів ОБСЕ в Україні та погляди Міністерства закордонних справ Данії».

КОНКУРС ТРИВАЄ!

В рамках реалізації проекту „Підготовка, прийняття та виконання рішень владою” редакцією газети „Вісник малозахисних” проводиться конкурс на кращий критичний матеріал (конструктивізм та результативність критики) планів та дій влади для публікацій впродовж року (бажаючі можуть отримати прес-реліз). У редакції створено творчу групу, яка впродовж року сприятиме конкурсантам громадській експертизі рішень, підготовці, прийняттю та контролю виконання рішень, і публікуватиме критичні матеріали. Надаватиметься перевага публікаціям критичних матеріалів, які спроможні переконати громадськість у можливості впливу на рішення влади і у результативності контролю та конструктивної критики. Переможці конкурсу визначатимуться після його завершення (орієнтовно — 20 листопада 2007 року) таємним голосуванням наступним чином. Кожен учасник — автор публікації отримує на окремих папірцях (для кожного прізвища, крім свого) прізвища усіх авторів критичних публікацій, а в урну для голосування вкине лише один. Відповідно, за сумою результату голосування визначатимуться переможці.

Переможців конкурсу

чекають винагороди (в грн.):

1-е місце — 1500 2-місце — 1000 3 місце — 500
Конкурс проводиться за фінансової підтримки МФ „Відродження”

ГО „З'ЄДНАННЯ БОРЦІВ „ЗА СПРАВЕДЛИВІСТЬ” ЗАХИЩАЄ ПРАВА ГРОМАДЯН, УЖЕ З НОВИМ ПРОЕКТОМ

7 червня цього року громадська організація „З'єднання борців „За справедливість” провела прес-конференцію, на якій оголосила про початок реалізації проекту „Право просвіта громадян щодо відновлення їхніх прав порушених правоохоронними органами”. Він виконуватиметься в рамках проекту ОБСЕ: „Розвиток громадянського суспільства в Україні”.

З учасниками, метою, завданнями, шляхами та планом реалізації проекту ознайомили присутніх Лариса Кудряшова — керівник проекту, голова ради ГО ЗБЗС Анатолій Войтко — менеджер проекту, Валентина Давиденко — бухгалтер проекту та представник інтересів громадян у справах, в яких правоохоронні органи порушили їхні права — Дмитро Іваненко. Прикро, що журналісти основних засобів масової інформації Нетішина, Славути не відгукнулися на цю подію. Хоча цьому є реальне пояснення чи навіть серйозна причина. Ці газети або належать владі, або відомчі. Тому вони обмежені у своїй діяльності і піднімати таку тему як права громадян, порушені правоохоронними органами, не стануть. Хоча, як підкреслив на прес-конференції голова ГО ЗБЗС (менеджер проекту) Анатолій Войтко: „Проект не треба сприймати як напад на правоохоронні органи. Навпаки він спрямований на сприяння їхній роботі, на зростання авторитету правоохоронців і заодно, на поширення правової освіти серед населення” — на ви-

явлених прикладах випадків гачнебного ставлення деяких „правоохоронців” до справ громадян.

Анатолій Войтко і газета „Вісник Малозахисних” уже не один рік працюють в цьому напрямку. Недаремно до Дня журналіста України він серед інших колег по перу отримав Грамоту від виконавчого комітету Нетішинської міської ради „За сумлінну працю, творчу діяльність, високу професійну майстерність”, очевидно демократія зобов'язує і деякі керівники місцевої влади починають розуміти потребу конструктивної критики. Адже хвалити її діяльність — це одне. А вказувати на недоліки в роботі, які потім та влада може виправити, — набагато важливіше і корисніше як для людей, так і для самої влади. Нажаль більшість керівників місцевої влади, особливо серед правоохоронців сприймають борців за справедливість упереджено, іноді вороже, але час, нагальної потреби в таких правозахисних невідкупних організаціях настав і якщо борці не здалися під час відкритих переслідувань і утисків, то з грамотами і преміями звичайно покращуватимуть боротьбу з тими „правоохоронцями”, які свої посади використовують для служіння корумпованій владі, а не народу, якому клянуться служити.

Петро Савенко

ОБСЕ

Координатор проектів в Україні

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF DENMARK

ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

З МУСИМО МІСЦЕВУ ВЛАДУ

ДОТРИМУВАТИСЯ ЗАКОНУ

Чи може районна рада ухвалити рішення про ставки єдиного податку для суб'єктів малого підприємства, як це роблять окремі районні ради в Україні?

Щодо компетенції місцевих рад

Абзац другий пункту 2 Указу Президента України „Про спрощену систему оподаткування обліку та звітності суб'єктів малого підприємства” від 28.06.1999р. № 746/99 дійсно наділяє повноваженнями встановлювати ставки єдиного податку для фізичних осіб - підприємців місцеві ради за місцем державної реєстрації відповідних підприємств. Питання про те, що саме є місцевими радами і місцевим самоврядуванням узагалі, можна з'ясувати, ознайомившись із Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 № 280/97-ВР (надалі - Закон).

Відповідно до частини 2 статті 2 Закону місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їхні виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Згідно зі статтею 10 Закону сільські, селищні, міські ради є органами місцевого самоврядування, що представляють відповідні територіальні громади та здійснюють від їхнього імені та в їхніх інтересах функції та повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, Законом та іншими законами.

Відповідно до пункту 24 частини 1 статті 26 Закону встановлення місцевих податків, зборів та розмірів їхніх ставок є виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад.

Обласні та районні ради теж вважаються органами місцевого самоврядування, але з іншими повноваженнями. Так, згідно із Законом вони представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст у межах повноважень, визначених Конституцією України, Законом, іншими законами, а також повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами.

До компетенції районних та облас-

них рад вирішення питань про встановлення ставок податків (у даному разі ставок єдиного податку для фізичних осіб - підприємців) не віднесено. Статтею 43 Закону передбачено перелік питань, які вирішуються районними та обласними радами. У цьому переліку не зазначено, що районні та обласні ради мають право встановлювати ставки податків. Якщо місцеві сільські, селищні, міські ради не делегували районній раді своїх повноважень щодо встановлення ставок єдиного податку, то очевидно, що певна районна рада перебрала на себе зайві повноваження без достатніх для цього підстав, суттєво обмеживши цим повноваження місцевих рад. З таким самим успіхом рішення про встановлення ставок єдиного податку для платників-підприємців - фізичних осіб певного району - могла би прийняти відповідна обласна рада або навіть Верховна Рада України.

Закон передбачає обмеження прав територіальних громад на місцеве самоврядування тільки в одному випадку - за умов воєнного чи надзвичайного стану (стаття 21 Закону). На щастя, зараз в Україні ані воєнного, ані надзвичайного стану немає.

Оскарження рішення районної ради

Одним із способів оскарження незаконного рішення районної ради є звернення до прокуратури. Покликанням прокуратури є здійснення прокурорського нагляду за додержанням законів в Україні. Відповідно до статті 4 Закону України «Про прокуратуру» від 05.11.1991 № 1789-ХІІ прокурорський нагляд має своїм завданням захист від неправомірних посягань:

- закріплених Конституцією України суспільної та державної ладу, політичної та економічної систем;
- соціально-економічних, політичних, особистих прав і свобод людини та громадянина;
- основ демократичного устрою державної влади, правового статусу місцевих рад, органів самоорганізації населення.

Предметом прокурорського нагляду за

додержанням і застосуванням законів серед іншого є:

- відповідність актів, які видаються всіма органами, підприємствами, установами, організаціями та посадовими особами, вигомам Конституції України та чинним законам;

- додержання законів про недоторканність особи, соціально-економічні, політичні, особисті права і свободи громадян, захист їхньої честі та гідності, а також законів, що стосуються економічних та інших відносин.

Перевірка виконання законів проводиться за заявами та іншими повідомленнями про порушення законності, що вимагають прокурорського реагування, а за наявності приводів також із власної ініціативи прокурора. (Стаття 19 Закону України «Про прокуратуру»).

Отже, з відповідною скаргою або заявою про прийняття певною районною радою незаконного рішення до прокурора може звернутися будь-який громадянин України, іноземець або підприємство чи інша юридична особа.

Прокурор наділений досить значними повноваженнями для забезпечення законності. Серед інших своїх повноважень прокурор має право:

- вимагати для перевірки рішення та інші акти й документи, одержувати інформацію про стан законності та заходи щодо її забезпечення;
  - викликати посадових осіб і громадян, вимагати від них усних або письмових пояснень щодо порушень закону.
- При виявленні порушень закону прокурор або його заступник мають право:
- вносити подання або протест на рішення місцевих рад залежно від характеру порушень;
  - порушувати кримінальну справу, дисциплінарне провадження або провадження про адміністративне правопорушення, передавати матеріали на розгляд громадських організацій;
  - давати приписи про усунення очевидних порушень закону;
  - вносити подання до державних органів,

громадських організацій і посадовим особам про усунення порушень закону та умов, що їм сприяли;

- звертатися до суду з заявами про захист прав і законних інтересів громадян, держави, а також підприємств та інших юридичних осіб.

(Стаття 20 Закону України «Про прокуратуру»).

Таким чином, протест, подання, припис або постанова вносяться прокурором або його заступником. У даних документах обов'язково зазначається, ким і яке положення закону порушено, в чому полягає порушення, яких заходів і в який строк мають вжити посадова особа або орган для його усунення.

У разі виявлення порушення закону посадовою особою або громадянином, залежно від характеру порушення, вноситься мотивована **ПОСТАНОВА про дисциплінарне провадження, провадження про адміністративне правопорушення або про порушення кримінальної справи** щодо цих осіб. Постанова про порушення дисциплінарного провадження або провадження про адміністративне правопорушення підлягає розгляду повноважною посадовою особою або відповідним їй органом у десятиденний строк після її надходження. (Стаття 23 Закону України «Про прокуратуру»).

Наприклад, міжрайонний прокурор виніс протест на рішення Кагарлицької районної ради Київської області «Про ставки єдиного податку для суб'єктів малого підприємництва на 2007 рік». Отже, зазначене рішення Кагарлицької районної ради за зверненням депутата Скорікова міжрайонний прокурор таки визнав незаконним, хоча й після майже місячного вагання.

5 грудня 2006 року Кагарлицька районна рада на позачерговій сесії скасувала своє незаконне рішення. **Приклад є — варт боротися і перемогти!**

Опрацювала Надія Задума за матеріалом газети Товарищ № 3 (897) 01.2007

ПЕРЕВІРКИ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ

Як і коли державні органи контролю за використанням та охороною земель вправі проводити свої перевірки? Чи вправі вони робити це у будь-який час та без попередження?

Відповідно до п. 3 Порядку планування та проведення перевірок з питань здійснення державного контролю за використанням та охороною земель, затвердженого наказом Державного комітету України по земельних ресурсах від 12 грудня 2003 р. № 312 (далі — Порядок), Держземінспекція та її територіальні органи проводять планові, позапланові та оперативні перевірки за наявності обставин, наведених у пунктах 3.1, 3.2 і 3.3 Порядку. Так, планові перевірки з питань додержання органами державної влади, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами вимог земельного законодавства проводяться не частіше одного разу на календарний рік. При цьому орган чи особа, які плануються перевірити, має бути письмово повідомлено про це не пізніше ніж за десять днів до початку проведення перевірки.

Позаплановою ж перевіркою є перевірка, яка не передбачена планом роботи відповідного інспекційного органу Держкомзему й у разі неможливості своєчасного по-

відомлення юридичних і фізичних осіб про її проведення вона проводиться без попереднього їх повідомлення, незалежно від кількості раніше проведених перевірок. Втім, це можливо лише за наявності таких обставин:

- отримання доручення від відповідних державних органів (наприклад, міністерств, прокуратури, місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування);
- отримання заяв, скарг чи звернень громадян, що подані в установленому законодавством порядку, в яких наведена інформація про порушення земельного законодавства чи можливість виникнення аварійних ситуацій, що можуть негативно вплинути на стан земельних ресурсів;
- проведення перевірки виконання заходів з ліквідації наслідків аварій, інших надзвичайних ситуацій, що призвели до забруднення чи знищення родючого шару ґрунту;
- виявлення недостовірності даних, поданих юридичними чи фізичними особами на запит інспекцій-

ного органу Держкомзему;

• за наявності інформації щодо самовільного зайняття земельної ділянки та використання її без правовстановлюючих документів;

• при поданні юридичними чи фізичними особами письмової заяви до відповідного інспекційного органу Держкомзему про бажання проведення позапланової перевірки;

• у разі публікацій у засобах масової інформації матеріалів, що свідчать про порушення земельного законодавства;

• за ініціативи інспекційного органу Держкомзему, якщо ним виявлені факти, що свідчать про порушення земельного законодавства.

Що ж до оперативних перевірок, то вони проводяться лише у разі виявлення аварійних забруднень земельних ресурсів, знищення чи пошкодження протиерозійних гідротехнічних споруд, захисних насаджень, межових знаків, або ж з метою здійснення контролю за станом виконання раніше виданих приписів. Оперативні перевірки завжди проводяться без поперед-

нього повідомлення юридичних і фізичних осіб.

Незалежно від виду перевірки, під час її проведення державний інспектор має пред'явити своє службове посвідчення, а також зазначити обставини, через які розпочато перевірку (окрім оперативної перевірки — причини її проведення не вказуються).

Слід звернути увагу, що юридичні та фізичні особи, які використовують земельні ділянки, зобов'язані безперешкодно допускати державних інспекторів з контролю за використанням та охороною земель на земельні ділянки, що перебувають у їх власності чи в користуванні, та надавати для ознайомлення і перевірки документи, які засвідчують це право (п. 1.3. Порядку). Порушення земельного законодавства, за які громадяни та юридичні особи несуть цивільну, адміністративну чи кримінальну відповідальність, зазначено у ст. 211 Земельного кодексу України.

**Анжеліка Домбругова
ЮВУ № 16 від
21-27 квітня 2007р.**

ОБСЕ
Координатор проектів в Україні
MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS OF DENMARK

«Ця публікація здійснюється у межах проекту «Право просвіта громадян щодо відновлення їхніх прав, порушених правоохоронними органами», що виконується Громадською організацією „З'єднання борців „За справедливість”, та проекту «Розвиток громадянського суспільства в Україні», який здійснюється Координатором проектів ОБСЕ в Україні та ІСАР «Єднання» за фінансової підтримки Міністерства закордонних справ Данії. Погляди авторів викладені в даній публікації не обов'язково відображають погляди Координатора проектів ОБСЕ в Україні та погляди Міністерства закордонних справ Данії».

на конкурс
Голові редакційної ради
газети ВМ
Анатолію Войтку

Я, Степанюк Ірина Олександрівна, яка проживає по вул. Снігурі в м. Нетішин. На справді це частина старого села, наш дім розташований біля тротуарної доріжки. Багато років ми з чоловіком Степанюком Андрієм утримуємо домашнє господарство, в тому числі у нас є три собаки, які його охороняють. З 20 на 21 травня минулого року в три години ночі хтось сильно заграмав у браму. Собаки загавкали і все стихло, а о п'ятій годині стук повторився знову. Коли господар вийшов, то сусід М. В. об'явив що вночі наш собака покусав його сина. На цей час собака була в дворі і господар заперечив, сказав, що огорожа надійна і це можливо тільки тоді, коли б цей ліз у двір, а не інакше. Сусід показав на плями які були на дорозі навпроти брами і сказав що це кров. Потім о 9.00 під'їхала сусідка — мати і теж сказала, що сина вкусила наша собака, і що якщо ви не хочете вирити справу по доброму, то буде вам по поганому. Об 11.20 приїхала міліція, оглянули двір, собаку, переконались, що все загороджено, що на собаці немає ніяких слідів. Оглянули світлу собаку, так як ніби-то була вона. Тоді вчором пройшов дощ, але ніяких слідів ніде не було. Сусідка винесла якусь куртку, зовсім чисту, гарну спортивну, яку бачили свідки, яких міліція поклікала. Видовбали бетон для аналізу, щоб встановити кров це чи ні, сфотографували дроба і поїхали. Через три чи чотири дні прийшов вет лікар оглянути чи собака здоровий і все затихло десь на 3 місяці. Потім прийшла нам повістка до суду. Коли ми туди прийшли, то суддя Ходоровський ознайомив нас з ділом, яке написав Л., потребував довідку про се-

редній заробіток у чоловіка, а коли я стала плакати, то вигнав мене з кабінету. Так все розпочалося. Ми на суд привели свідків — своїх сусідів, які запевняли, що цього не може бути, бо ми постійно тут проживаємо і постійно ходять безліч людей біля брами Степанюка круглу добу, але собаки ще нікого ніколи не кусали.

Протягом цілого року велась та справа і накінець Ходоровський виніс рішення сплатити Л. П.І. 21 615 грн., при цьому без єдиного доказу. Ні одяжі, в якій він ніби-то був і собака йому порвав, ніхто не бачив. Чи це кров була на асфальті теж експертизи немає. Свідок, який ніби-то все це бачив, появився набагато пізніше, де поділась собака після того як вкусила ніхто не знає. Бо якби вона перескочила браму висотою 1м30см. то вона була би на дорозі, так як все загороджено. Нічого не пояснивши і не давши доказів, суд в особі Ходоровського виніс таке рішення. Ми хочемо, щоб люди знали як ніші суди судять, що з людини здеруть все, що в неї є, абсолют-но не доказавши вини.

08.06.2007р. Степанюк
Ірина Олександрівна

Від редакції. Нам відомий саме цей суддя, який стверджує що суд — то не державний орган. То ж є можливим припустити, що суддя суд вважає за власний або підпорядковий йому орган.

Бо вліпті 21000 грн. людині, не дослідивши наведених тут доказів, на які за рік суду напевне не раз вказувала автор, — навіть не кожний безсовісний чоловік таке зробить. Ми ж цю справу не будемо коментувати зараз, а дочекаємось рішення апеляційного суду.

ЗАМІСТЬ СХУДНУТИ,
ЧОЛОВІК НАБРАВ ВАГИ ТА
ЩЕ Й ЗА КРУГЛЕНЬКУ СУМУ

Не останнє місце в рекламному бізнесі займають всілякі оздоровчо-лікувальні програми й пристрої. Хоч "нагулою" прес чи нарощує м'язи, не займаючись фізичними вправами, хоч лікувальний масаж, хоч скидай вагу, не обмежуючи себе у їжі, — на все є ноу-хау. Якщо без м'язів Рембо ще можна обійтись, то люди з зайвою вагою, особливо молоді, дещо комплексують. Ось і повіривши в рекламу передачі "Телемагазин" на УТ-1, нетішинець Аркадій Д. поцікавився чудодійною комплексною програмою для зменшення ваги "Total-9" і зателефонував у Київ за № 451-47-03. А вже важко носити чоловіку 120 кілограмів ваги власного тіла. Після розмови з оператором, через годину зателефонували уже до нього. Спеціаліст фірми Тетяна Миколаївна довго переконувала чоловіка (розмова ж за рахунок фірми), що цей препарат підходить саме йому. Ну а ціна 2120 грн. за місячний курс, так це "ви платите за результат". Він вирішив подумати до вечора. А ввечері знову ж те саме. До Тетяни Миколаївни приєднався ще один спеціаліст. І пішло-поїхало: "Ви схуднете на 20 кілограмів і обмежувати себе у харчуванні не треба". Чудовий споклисливий варіант. Але ціна! На прохання Аркадія заплатити спочатку 50 відсотків, а після досягнення позитивного результату — решту, фірма не пішла, зате зійшлися на останній цифрі-1680 грн. з доставкою, причому, за доставку нібито

заплатить Міністерство охорони здоров'я України. А другого дня "Total-9" уже був у Нетішині у замовника (і досі у нього зберігається квитанція). Причому Тетяна Миколаївна обіцяла, що щотижня телефонуватиме пацієнту і супроводжуватиме курс лікування.

Пацієнт вживав ці пігулки справно. За місяць до нього так ніхто і не дзвонив. А після завершення курсу сталося ще гірше: вага зросла на 10 кг, збільшився апетит, піднявся артеріальний тиск, пацієнт погано спав, погіршилося травлення. І Аркадій уже сам почав розшукувати "лікарів". Він знову зателефонував у Київ, у Пушу Водичю, до офісу фірми, назва якої йому невідома й досі, і запитав Тетяну Миколаївну. Йому чемно відповіли, що вона уже не працює. А через годину Аркадію задзвонила уже Тетяна Ігорівна з тієї ж фірми і повідомила, що він потрапив у передноровічний розіграш призів, як один із клієнтів, але для цього повинен придбати один із предметів, що рекламується "Телемагазином". Звичайно, розгніваний чоловік відмовився. Тоді Тетяна Ігорівна залишила йому уже свій телефон (№ 536-10-40) і номер кабінету 54 і добила Аркадія уже остаточно: "Ви розумієте, "Total-9" лише очищає організм, а наступний препарат такий-то за 3100 грн., який вам треба обов'язково придбати для завершення курсу лікування. **Продовження на 4-й стор.**

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнется на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в номері “Вісника малозахищених” №1(34) 2005р.

Фото 1. Письменник В.І.Кравчук та дочка Є.І.Приступи Ганна Єрофеївна

Сіли ми на вигоні просто неба. Я притулила найменшеньку до серця, бо мама так сплалася і знервувалася, що її саму треба було доглядати.

Переночували ми отак під небом, а на другу ніч, хоч оті мучителі в шкірянках і погрожували людям, нас взяла до себе баба Ригориха.

— Нехай, — каже, — хоч стріляють мене, але не можу я слухати дитячого плачу з вулиці.

Я потім взяла нас Мазурець Дарка, спасибі їй. То ми й жили в неї, поки батько не збудував не то хатину, не то будувхлівчик. Тут ми й жили, тулячись одне до одного, щоб зігрітись у холодні зимові дні.

А батько трудився, а батько старався, як міг, щоб прогудувати сім'ю. Вдень працював причіплювачем біля трактора, а вночі сторожував.

Та не минула його лиха доля. Був у нас у селі такий собі підлий чоловічок, що любив писати доноси в НКВС. Написав і на нашого батька, що він контрреволюціонер, бо щось там не те сказав.

І ось прийшло троє. Глянув на нас батько. І вперше заплакав:

— Тримайтеся купи, діти мої. А я думаю, що повернуся, якщо є правда на світі.

Не повернувся. 13 квітня 1938 року за рішенням "двійки" був розстріляний і похований у Кам'янці-Подільському. Про це дізналася аж у 1990 році, коли прийшов реабілітаційний лист з Хмельницького УКДБ.

І Ганна Єрофеївна подала мені той папір — все, що залишилося від колишнього працелюба, прекрасної людини, люблячого батька. А в ньому, тому паперові, повідомляється:

"Уважаемая Анна Ерофеевна!

Сообщаем, что Ваш отец — Приступа Ерофей Иванович, 1887 года рождения, уроженец с.Нове Село Антонинского района (ныне Хмельницкой) до ареста проживал по месту рождения, стал жертвой сталинских репрессий, был арестован 12 февраля 1938 года.

Решением народного комиссара Внутренних дел СССР и прокурора СССР (так называемая "двойка") от 11 марта 1938 года приговорен к расстрелу. Приговор приведен в исполнение 13 апреля 1938 года.

Захоронен Приступа Е.И. в г.Каменец-Подольске на городском кладбище, где установлен памятный знак.

Из архивных материалов усматривается, что Приступа Е.И. необоснованно обвинялся за якобы проведение им контрреволюционной деятельности.

Решением прокуратуры

Хмельницкой области от 25 декабря 1989 года Приступа Е.И. реабилитирован посмертно.

К сожаленью, это все, что мы можем сообщить о трагической судьбе Вашего отца, другой информацией не располагаем. Начальник подразделения УКГБ (Підпис) "

Але то було не все. Одного дня 1990 року Ганну Єрофеївну викликали в сільську раду і вручили їй конверт. А в тому конверті, коли відкрила, знайшла фото батька. Його, те фото, зробили в тюрмі перед стратою. "Коли відкрила конверт, — розповідає Ганна Єрофеївна, — і побачила батька, мов живого, таким, як він був тоді, випало те фото з моїх рук і затуманило мені очі. Господи! Тату! За віщо ж тебе? Що ж то за часи були, що знищували безневинних?"

Я тримаю у руках те фото. Високе чоло, відкрите привітне обличчя, гарний чуб. Але найбільше, що відразу ж впадає у вічі, — вуса. Справжні, чапаєвські. Він навіть зовні дуже схожий на Чапаєва. Та вже настільки, що коли приїжджали вчучки наймолодшого сина Єрофея Івановича, Івана, єдиного, хто з п'яти синів уцілів, так вони відразу ж і сказали: — Це Чапаєв!

Найдивніше, що в отому останньому, передсмертному фото навіть не вгадується, що ця людина засуджена до розстрілу. Мабуть, і останню свою хвилину зустрів Єрофей Іванович, гордо дивлячись смерті у вічі. Адже він був сильніший від неї своєю правдою селянською, своєю душею хліборобською.

А що ж сім'я розстріляного? А сім'я Єрофея Івановича пішла захищати ту владу, іменем якої вбили батька. Сини Єрофея Івановича Йосип, Кирило, Василь, Михайло один за одним загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. Хлопці, захищаючи радянську землю, полягли від німецьких куль та осколків.

Але й це ще не все. Мати їхня, Приступа Зінаїда Петрівна, дружина Трофея Івановича, отримавши такі потрясіння, які випали на її долю, на довгі роки осліпла і лежала паралізована.

— Доводилося мені, — розповідає Ганна Єрофеївна, — і годувати її, і доглядати. Сама вона не могла й ложки втримати. Померла у 1971 році.

І ось зі всього великого роду тут, у селі, я залишилася одна-однісінька. Дітей не маю, бо підірвалася на непосильних роботах ще замолоду. Руки трясуться від нервових хвороб, бо скільки ж може пережити людина несправедливостей...

— Найгірше мене гнітить те, — каже Ганна Єрофеївна, — що всім, кого виселили в ті роки, відшкодували збитки, віддали житло або замінили

Фото 2. Єрофей Іванович Приступа (фото зроблено у 1938 році за місяць до розстрілу)

його. Тепер я ось живу у хатині, яку ми збудували з Василем Юхимовичем, поєднавши наші нелегкі долі.

Жінка вважає, що рішення уряду щодо відшкодування майна, втраченого в роки сталінських репресій, має врахувати й такі долі. Бо ж ніхто ніколи не поверне їй батька, не поверне втраченого здоров'я. Але те, що влада забрала у чорні роки від таких, як вона, нехай знайде в собі сили і кошати хоча б у певній мірі повернути жертвам беззаконня.

Ось така гірка історія однієї сім'ї, по якій чорним плугом пройшло сталінське лихоліття. Розповівши її читачам, гадаю, в певній мірі дам відповідь тим, хто кричить, аби не очорнювали наше прекрасне минуле, в якому були невеликі помилки. А може, дійсно, не будемо очорнювати, а візьмемося відбілювати сталінізм, який помилявся, але вів нас до світлого майбутнього?

Скалічені системою

Хата Віри Коцербук стоїть на теплом горбочку в Кіндратці і задивляється великими вікнами на мальовничий берег, на якому чепуриться гурт кучерявих верб, що наче йдуть вмитися до студених вод невеличкої річечки.

— Ось цю хату, вважайте, своїми руками збудовано. А стара наша хата стояла онде там, трохи вище. Скільки ми зазнали в ній горя та біди, то такого й не насититься декому. — І жінка розповіла мені про трагічну долю їхньої родини, по якій чорним плугом пройшла страшна система сталінізму.

— Батько мій у двадцять роки залишився круглим сиротою. Але мав землю, хату, коней. Тож оженився молодим, та й почали господарювати з мамою. У 1925 році народилася моя старша сестра Ліда, а потім я. Мама розповідала, що батько дуже хотів ще й сина, але ж які то були роки! Почалася колективізація, все здали в колгосп.

Голод 33-го ми б не пережили, коли б не мали корови. Та ще батько наш ходив на заробітки. Мотався, як міг, аби вижила сім'я, аби вирости діти. Трудився, не покладаючи рук. Та не судилося йому побачити своїх дітей дорослими.

Був у нашому селі такий собі чоловік. Ледацюга і людинонанависник. Пракоша його звали. Так от цей Пракоша відразу ж під час колективізації став активістом-комуністом. У 33-му році штавав по गरेбах та коморах, витрушуючи, як він казав, куркульські бебехи. Він невдовзі став фінагентом, і його боялися, немов нечистої сили.

Далі буде

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Продовження, початок в ВМ №16(72)

У цій заяві від 10.10.02, на підставі ст. 18 Закону України "Про звернення громадян", я просила надати мені можливість реалізувати моє законне право взяти участь у перевірці поданої заяви, знайомитися з матеріалами перевірки, бути присутньою при розгляді заяви, подавати додаткові матеріали, користуватися послугами організації, які здійснюють правозахисну функцію по відношенню до мене тощо.

Генеральна прокуратура України мою заяву від 10.10.02, що була надіслана мною на її адресу, а також інші екземпляри цієї заяви, що надійшли до неї від народного депутата України Юрченка Ю.Ю. та від різних державних органів направила листом від 15.10.02 № 11/1-11-11 до прокуратури м. Теплолого для розгляду.

Далі прокуратура м. Теплолого направила всі отримані нею екземпляри моєї заяви від 10.10.02 до прокуратури Заводського району м. Теплолого для проведення перевірки викладених у ній фактів.

Дізнавшись про це, я звернулася з письмовою заявою від 29.10.02 до прокурора м. Теплолого, державного радника юстиції класу Сидорчука С.С. із проханням допустити мене, відповідно до ст. 18 Закону України "Про звернення громадян", до участі у перевірці моєї заяви від 10.10.02, дозволити бути присутній при її розгляді, знайомитися з матеріалами перевірки, подавати додаткові матеріали тощо.

У відповідь на цю мою заяву від 29.10.02 прокуратура м. Теплолого листом від 31.10.02 № 22/222-02 звернулася до прокурора Заводського району м. Теплолого - старшого радника юстиції Кравця К.К. із проханням вирішити питання щодо моєї участі у перевірці моїх звернень, які були надіслані до цієї прокуратури 25 та 30 жовтня 2002 року за № 22/222-02. Про прийняте рішення щодо моєї участі в перевірці моєї заяви Кравець К.К. повинен був повідомити мене до закінчення її перевірки.

Але прокуратурою Заводського району м. Теплолого мені було неправомірно відмовлено у реалізації моїх законних прав при розгляді моєї заяви від 10.10.02.

Я вимушена була звернутися з письмовою заявою від 11.11.02 до прокурора Заводського району м. Теплолого - старшого радника юстиції Кравця К.К. у якій я просила направити мені письмово повідомлення про час і місце розгляду кожного факту, пов'язаного з перевіркою моєї заяви від 10.10.02 та зверненням народного депутата України Юрченка Ю.Ю. від 09.10.02, а також надати письмову відповідь щодо вирішення питання моєї особистої участі у перевірці звернення.

Але моє звернення від 11.11.02 до прокурора Заводського району м. Теплолого - старшого радника юстиції Кравця К.К. прокуратурою Заводського району м. Теплолого було проігноровано.

Тоді я вимушена була звернутися вже до прокурора м. Теплолого, державного радника юстиції 2 класу Сидорчука С.С. із письмовою скаргою від 13.11.02 щодо порушення прокуратурою Заводського району м. Теплолого моїх прав при розгляді моєї заяви від 10.10.02, закріплених за мною ст. 18 Закону України "Про звернення громадян". У своїй скарзі я просила вжити заходів по припиненню бездіяльності прокуратури Заводського району м. Теплолого, що виражається у незабезпеченні моїх законних прав на участь у перевірці заяви від 10.10.02 тощо.

Але, на жаль, і ці мої законні вимоги знов були проігноровані.

З метою відновлення законності я 20.11.02 вимушена була особисто звернутися до заступника прокурора м. Теплолого Грачова Г.Г., і вимагати від нього забезпечення невідкладного поновлення порушених ним моїх законних прав на участь у перевірці моєї заяви від

10.10.02 тощо. Але заступника прокурора м. Теплолого Грачова Г.Г. у задоволенні моїх законних вимог відмовив (як і інші прокурори) і на словах послав мене до суду оскаржувати дії прокуратури.

Про цей вчинок прокурора м. Теплолого Грачова Г.Г. я склала свідчення від 20.11.02, яке додала до своєї заяви від того ж числа, яку направила до прокурора м. Теплолого, державного радника юстиції 2 класу Сидорчука С.С. У своїй заяві я просила прокурора м. Теплолого Сидорчука С.С. поновити порушені мої законні права на участь у перевірці моєї заяви від 10.10.02, забезпечити присутність при її розгляді тощо.

Але і ці мої законні вимоги також були проігноровані.

Наслідком порушення прокуратурою м. Теплолого та прокуратурою Заводського району м. Теплолого чинного законодавства України через невиконання своїх обов'язків при розгляді моєї заяви від 10.10.02, покладених на них ст. 19 Закону України "Про звернення громадян", стало надання мені першим заступником прокурора м. Теплолого - старшим радником юстиції Нарушенком Н.Н. (лист від 22.11.02 № 33/333-03) неповної інформації щодо розгляду моєї заяви. Такі незаконні дії Нарушенка Н.Н. підпадають під заборону встановлену п. "г" ч. 1 ст. 5 Закону України "Про боротьбу з корупцією".

У своїй заяві від 10.10.2002 р. я наводила такі факти порушень:

(Далі у скарзі перелічені всі конкретні факти порушень)

За ці порушення чинного законодавства України я просила притягти винних посадових осіб до відповідальності, встановленої чинним законодавством України.

Але перший заступник прокурора м. Теплолого - старший радник юстиції Нарушенко Н.Н. у своєму листі не надав мені жодної інформації щодо перевірки цих фактів і не проінформував мене про те, чи були насправді вжиті заходи по усуненню зазначених порушень і чи були притягнуті до відповідальності винні у цих порушеннях посадові особи до згідно з чинним законодавством України.

Крім того, Нарушенко Н.Н. на порушення п. "г" ч. 1 ст. 5 Закону України "Про боротьбу з корупцією" у своєму листі надав мені також недостатню інформацію щодо поновлення мене на роботі на посаді завідувачою складом заводу "Комунар".

У своєму листі Нарушенко Н.Н. також повідомив мене, що постановою від 11.11.02 прокуратура Заводського району м. Теплолого за відсутності події злочину, а прокуратура м. Теплолого вважає дану постанову законною та обґрунтованою. Він також інформував, що будь-яких порушень з боку ВДВС Ленінського РУЮ в м. Теплолому під час виконання зазначених рішень судів не встановлено і підстав для вжиття заходів прокурорського реагування прокуратура м. Теплолого не вбачає, а мої твердження щодо упередженого ставлення працівників органів прокуратури м. Теплолого до перевірки моїх скарг є безпідставними та спростовуються матеріалами перевірки.

Заступник прокурора Заводського району м. Теплолого - юрист 1 класу Обманецький О.О. листом від 25.11.02 № 367 також проінформував мене про те, що за мою заяву щодо неправомірних дій голови Заводського районного суду м. Теплолого Іваненка І.І. винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи, а матеріали перевірки надіслані до прокуратури м. Теплолого.

Далі буде

Джерело НДІ

Конюхов С.Д., Київ 2003р.

ПЕРЕДПЛАТУ НА „ВІСНИК МАЛОЗАХИЩЕНИХ”
ЗОВОБ'ЯЗАНІ ПРИЙМАТИ ВСІ ВІДДІЛЕННЯ
ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ТА ЛИСТОНОШІ

Ця газета допомагає Вам — відкриває очі на все, що творять з Україною і українцями різного рангу чиновники. Захищає інтереси принижених, знедолених, обманутих і утискуваних. Ми друкуємо: як захистити себе від беззаконня, як захиститися від перевірки контролюючих органів, що зробити для того, щоб Вас не обманули, при оплаті житлово-комунальних послуг, як не давати хабарі. Пишемо про те, як вижити в наш жорстокий час і залишитися людиною за будь-яких обставин. Як добром перемогти зло. За Вашим бажанням газета буде Вам трибуною в світ, бо Ваші публікації (Ваш погляд і думка, викладені в цій газеті) розповсюджуватимуться через мережу Інтернет в світ.

Передплатний індекс (08697) дивіться в Каталогах на пошті, виходить газета двічі на місяць

Ціна — по Хмельницькій області:
на місяць (два номери) — 67 коп.
на 6 місяців — 4 грн. 02 коп.

— по Україні:
на місяць (два номери) — 84 коп.

Це кінцева ціна з урахуванням вартості видання, доставки та приймання передплати.
Про кожен випадок відмови у передплаті і про будь-які проблеми (деяка влада нам ще перешкоджає) просимо повідомляти редакцію (адреси і телефони — в кінці газети).

Передплатою Ви ЗРОБИТЕ посильний внесок у нашу спільну боротьбу за справедливість та правосуддя в Україні, за життя в правді — своє, дітей та онуків

Сказання мудрих
ДУША НАРОДУ

Дослідіть ті запитання, яких у Біблії немає, але відповіді багато. За якого царя, як жилося народоді? Як жилося народоді, коли слухали Бога і коли ні? Чому так багато життя царств і царів описано? Чи є душа в народі? Спочатку зважте, на вузке питання, щоб перекопатися, що навіть давні звичаї - устої Біблія руйнує кардинально. Наприклад, що Біблія пропонує жінці підкоритися чоловіку, але, наприклад, традиції самих євреїв до цього часу у цім питанні суперечать, у них по суті править жінка у сім'ї. У Біблії родоводи чоловічі, а у євреїв родовід жіночий й до сьогодні? Новий Завіт, взагалі готує до життя, в якому не буде поділу на чоловіка та жінку. Але й проповідники Нового Завіту ще тримаються старого Завіту, бо спідниці (плоть медом помазана) їм, поки, ближче, ніж Бог.

Церкви, Церкви! У вас, як в радянському анекдоті про євреїв, співається: „сміло ми в бій підемо”, на що євреї підспівують: „і ми за вами”, а там де співається: „і як один помремо”, співають: „ми не туди попали”. Про радянське це, як завжди — брехлива пропаганда, бо євреї і героями були, і сміливо померали. А от про українські Церкви — правда! Усі до Бога ведуть, доки не треба Боже відстояти, щоб щось сиротам і вдовам дати, щоб у чорта — дияволатані владу забрати та царя над народом щоб від Бога мати. Ви ж усі молитесь за чортів земних, щоб вони вам Царство Небесне подали, бо ж вони раюють, а ви їм заздрі. Ключі від Царства Божого у Вас, бо ви знаєте, що треба, щоб Божа людина народом правила, та палець об палець не вдарите, — нічого не робите для цього. Бо це ж з земними царями — чортами треба не згоджуватися, де вони безбожні, а вам це не вигідно, й тому ви не заздрі Бога, самі не йдете (не боретесь за Царство Боже), та тих, хто хоче йти, не пускаєте. Написано, що не інакше, як силою Царство Боже береється, бо ж не віддасть жоден чорт Царства добровільно. Та вам спокійніше спокушатися Богом, мовляв Він зробить. Себе святыми зве, та судити світ не хоче, а чи ж не вам це робити належить? І

людям Божим не дає, хто хоче, бо ж вам не вигідно, щоб люди Боже Царство будували — в чорта владу забирали, бо що тоді ви? А що Бог цього хоче — що вам до Бога? Він вам треба, щоб вчити людей до Нього йти так, щоб вам від цього багатити. У всякому випадку — так виглядає.

Бо сказано, що навіть огонь буде з неба, та то не я, і ви це знаєте. Але скільки на цьому запалені вогнем з неба наживаються, і — Церков? Скільки різних забобів попридумували ваші предки і ви не Богом, а ними святите прихід — світ? Тому каблучка, тому хрестик, тому вода, тому кадило, тому не так пальці склали, тому не так історію згадав, тому телевизор, тому образок, тому ім'я Бога не підходить... — а Бог то один! І усі ви добре знаєте, і не заперечите, бо й люди це знають, що Бог там — де правда, де правосуддя, де вдову захищають, де сироту справедливо розсуджують, де голодного годують, де сатані супротивляються, голого — вдягають... оце і подібне — є Бог! І добре ви знаєте, що все це багатство сьогодні в Україні в чортових руках, та мовчите, бо Бога не боїтеся, а от чорта — від нього вам лачно втратити пільги, якими він вас щедро нагороджує, кого не дуже, залежно як хто з вас йому служить. Ось чому у людських очах смішні ви Церкви, бо хто в одній, то з іншої сміється, а себе — своє не бачить. Прийшов же прихожанин в ту Церкву, яка сподобалася йому більше, а справжнього Бога, Церква традиціями від нього закрила. Найперше в Законі — суд ви забули, та правосуддя чинити покинули, вбогого від влади відсторонили і не пускаєте. Цим самим, український народ, у зуби чорту кинули. Та народ український битий і справжнього Бога побаче, тому бійтеся Його і народ ведіть у Царство справді Боже!

А кого вести нині у Царство Боже? Це повинен бути народ Божий. Не Божого народу у Царство Боже не пускають. А є в Україні народ Божий? У такого народу повинна бути єдина душа — прагнення одні, один Бог! Наближається цей час. Будьмо однодушні во Христі-Ісусі. Народом Божим ставаймо!

Іван Висновок

ЗАМІСТЬ СХУДНУТИ, ЧОЛОВІК НАБРАВ ВАГИ
ТА ЩЕ Й ЗА КРУГЛЕНЬКУ СУМУ

Закінчення. Початок на 3 ст.

ніколи не увінчаються успіхом. "Залишилося лише розповісти про це таким же бажаним позбутися зайвої ваги і попередити, - підсумовує нашу розмову Аркадій, - знайте і пам'ятайте про суцільне шарлатанство, невігластво, дикі спекуляції, обман суцільний... Звертайтеся цивілізовано у відповідні медичні заклади. Вчіться вести розумний спосіб життя... І нарешті, сім разів подумайте, перш ніж рішитися на необґрунтований ризик. Інакше-гроші на вітер, і немалі."

Василь Волощук

"Вісник малозахищених"
Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО "З'єднання борців "За справедливість".
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій Войтко

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на "Вісник малозахищених" обов'язкове

Виходить двічі на місяць (до 20 і до 5)
Розповсюдження газети частково безкоштовне, а для передплатників — за пільговою ціною: за місяць по Хмельницькій обл. — 67 коп., по Україні — 84 коп., передплатний індекс 08697

Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій
Виявляйте, картайте, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Адреса редакції:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.: (03848) 3-22-14,
факс: (03848) 3-45-23
e-mail: bzs@nh.km.ua
Банківські реквізити:
р/р 26004301071 ВАТ держ. ошад. Банк, м.Славута МФО 375155, Код ЄДРПОУ 22764531
Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні Св. ХЦ №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 5000 Зам. №